

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συνοψάζεται ειδή δεκτοί πάντες Δημοσιεύονται τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα καὶ αἱ εἰκόνες συναρτάων καὶ καλλιτεχνμάτων. Ἀγγελλίαι μετ' εἰκόνων. Συνοδὸν δεκταὶ εἰς χαρτονομίσματα παντὸς ἔθνους προκληρονομήσει.

Ἐκαστὸν φύλλον λεπτὰ 15. Πώλησις εἰς τὰ κισκία καὶ πρακτορεία. Τόμοι ἀπλ. δρ. 8, χρυσῶδ. 10. Ἐξωτ. φρ. 14. Οἱ συνδρομηταὶ λαμβάνουσι μέρος δωρεάν εἰς τὰ λαχεῖα καὶ καλλιτεχνικά ἔργα τῆς «Φύσεως».

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὀδὸς Κιννοσάργου ἀριθ. 34 καὶ ἐν τῷ Θεάτρῳ Κωμῳδίων.—ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερ. δρ. 8.—Ἐξωτερ. φρ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Ἡ ἠλεκτρικὴ ἔλξις. Οἱ τροχιόδρομοι καὶ οἱ σιδηρόδρομοι τοῦ μέλλοντος, ὑπὸ Ἐρ. Δάφρα.— Λιουβύσιος ὁ Ἀρετοπαγέτης, ὑπὸ Γουλ. Ἰωαννίδου.— Ἡ Ἐσαφρα (συνέχεια καὶ τέλος) ὑπὸ Θ. Τζαβέλλα.— Ἐρωσ καὶ καρδία, ὑπὸ Κ. Ι. Καρόλου.— Ἡ μέγιστη τῶν ἀρετῶν ἀλήθεια, ὑπὸ Ἰω. Μπράβου.— Αἰνέγματα.— Ἀλληλογραφία τῆς φύσεως.— Ἀγγελλίαι κτλ.

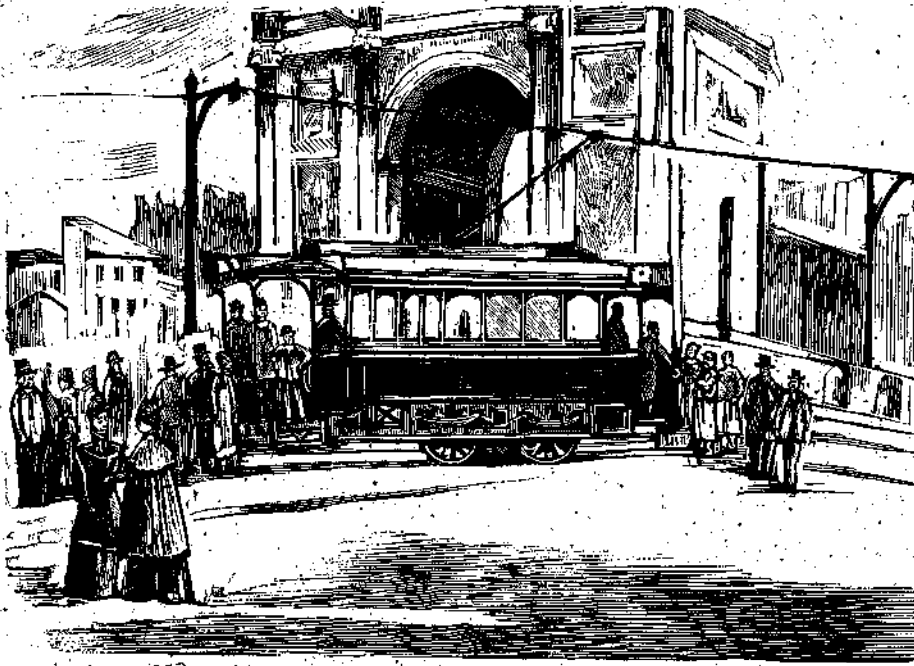
Η ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΛΞΙΣ

Οἱ τροχιόδρομοι καὶ οἱ σιδηρόδρομοι τοῦ μέλλοντος

Πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Φύσεως» ἔχουσι βεβαίως ἀκούσει, ὅτι οἱ διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ κινούμενοι σιδηρόδρομοι μέλλουσι τάχιον ἢ βράδιον ν' ἀντικαταστήσωσι τοὺς ἀτμοσιδηροδρόμους καὶ ὅτι ἤδη εἰς τινὰς πόλεις τῆς Εὐρώπης (Παρισίους, Μασσαλίαν, Βουδαπέστην, Λονδίνον κ.τ.λ., ἰδίως δὲ τῆς Ἀμερικῆς ἐνεργουσιν οὗτοι ἀντὶ τῶν συνήθων ἱπποσιδηροδρόμων.

Τι ἐστὶν ἠλεκτρικὴ ἔλξις, ποῖα τὰ ἐν χρήσει συστήματα καὶ ποῖα τὰ προτερήματα αὐτῶν, τοῦτο ἐν ὀλίγοις θέλομεν ἐξετάσει.

Ἡ διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἔλξις τῶν ἀμαξοστοιχιῶν ἔχει ἤδη τὴν ἱστορίαν τῆς. Τῷ 1879 ὁ K. Werner Siemens ἀπέδειξεν ὅτι ἀμαξὰ φέρουσα ἠλεκτρομνηχὴν δύναται νὰ κυκλοφορήσῃ ἐπὶ σιδηρῶν ῥάβδων, αἰτίνες μεταφέρουσιν αὐτῆτὸν ἠλεκτρισμὸν, παραγόμενον ἐν ἐργοστασίῳ. Ὀλίγον μετὰ ταῦτα τὸ σύστημα ἐφημέρησθ' εἰς ἰδιωτικὰς γραμμὰς πρὸς ἐκμίσθωσιν ἐργοστασίων, καὶ κατασκευάσαν δὲ καὶ μικροὺς τῶν περιχώρων τροχιόδρομους, ἀλλ' ὡς πᾶσα νέα ἐφεύρεσις ἢ ἐφαρμογὴ αὐτῆς ἐν Εὐρώπῃ ὑπῆρξε βραχεῖα. Ἐν Ἀμερικῇ ὅμως ἐξετίμησαν ταχέως τὸ μέλλον καὶ τὴν σπουδαιότητα τῆς νέας ἐφεύρεσεως. Ὁ K. Sprague, ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἠλεκτρικῆς ἔλξεως, κατασκεύασε διὰ τὴν πόλιν Richmond τῷ 1888 τὴν πρώτην ἠλεκτρικὴν γραμμὴν μήκους 19,2 χιλιομ. Ὑπάρχουσι δὲ νῦν ἐν τῷ νέῳ κόσμῳ πλέον τῶν 6000 χιλιομετρ. γραμμῶν διατρεχομένων ὑπὸ ἠλεκτρικῶν τροχιόδρομων ἐν μόνῳ δὲ τῷ κράτει τῆς Νέας Ὑόρκης ἀριθμεῖ τις πλέον τῶν 110 τοιούτων διαφόρου συ-

Ἡλεκτρικὸς τροχιόδρομος τῆς Μασσαλίας (Cannebière-St. Louis) Σχ. I.

στήματος, οἵτινες μετέφερον κατὰ τὸ 1892 πλέον τῶν 686 ἑκατομμυρίων ἐπιβατῶν, ἤτοι πλέον τοῦ ἑκατονταπλασίου τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ.

Διάφορα ἐν χρήσει συστήματα. Τὰ διάφορα ἐν χρήσει συστήματα ἠλεκτρικῆς ἔλξεως δύνανται νὰ συμπεριληφθῶσιν μέχρι τῆς σήμερον εἰς τρία.

- 1) Τὸ σύστημα τοῦ ἐναερίου σύρματος.
- 2) Τὸ σύστημα τοῦ ὑπογείου καλωδίου.
- 3) Τὸ σύστημα τῶν ρευματοπυκνωτῶν (accumulateurs).

Εἰς τὰς δύο πρώτας περιστάσεις ὁ ἠλεκτρισμὸς παραγόμενος ἐν ἰδιαιτέρῳ ἐργοστασίῳ, ἀποστέλλεται εἰς τὴν ἀμα-

ξαν δι' ἐναερίου σύρματος. (πρῶτον σύστημα) στηριζομένου ἐπὶ δοκῶν πλησίον τῆς γραμμῆς, ὡς δεῖκνυει τοῦτο ἢ εἰκὼν 1, παριστάνουσα τὸν ἐν Μασσαλίᾳ πρό τινων μηνῶν λειτουργοῦντα ἠλεκτρικὸν τροχιόδρομον (Cannebière-St. Louis) ἢ δι' ἀγωγῶ ὑπογείου τιθεμένου ὑπὸ μίαν τῶν σιδηρῶν ῥάβδων τῆς γραμμῆς, ὡς ὁ ἐν Βουδαπέστη κατασκευασθεὶς τροχιόδρομος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ K. Siemens τῷ 1889.

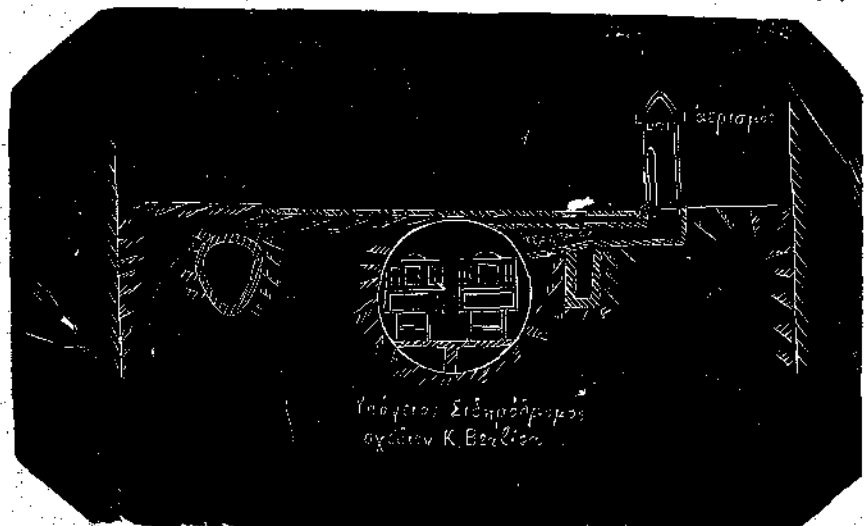
Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ διοχέτευσις τοῦ ρεύματος γίνε-ται, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, διὰ βραχίονος εἰσερχομένου ἐντὸς χάσματος.

Εἰς τὸ τρίτον σύστημα οἱ ρευματοπυκνωταὶ (accumulateurs) οἱ ὅποιοι παράγουσι τὸ ρεῦμα, πληροῦνται εἰς τοὺς σταθμοὺς διὰ μηχανῶν καὶ τίθενται ὑπὸ τὰ καθίσματα τῆς ἀμαξῆς, ὡς τὸ ἐν Παρισίῳ τοιοῦτον μεταξὺ St. Denis καὶ Madeleine λειτουργοῦν. Τὸ πρῶτον σύστημα τοῦ ἐναερίου σύρματος εἶνε τὸ μόνον ἐν χρήσει ἐν Ἀμερικῇ. Οἱ μηχανικοὶ τοῦ νέου κόσμου, οἵτινες ἐμελέτησαν τὰ διάφορα ἐν χρήσει συστήματα ἠλεκτρικῆς ἔλξεως, ἀνεγνώρισαν, ὡς καὶ οἱ τῆς Εὐρώπης, ὅτι ἢ διὰ τῶν ρευματοπυκνωτῶν κινουμένη ἀμαξὰ δύναται νὰ βαδίσῃ ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ με ταχύτητα 24 χιλιομ. τὴν ὥραν καὶ νὰ ἀνέλθῃ ἀνωφέρειαν οὐχὶ μεγαλύτεραν τῶν

5 δια 100 και 150 μέτρα μήκους· ἀλλ' ὅταν τὸ ἔδαφος εἴνε ἀνωμαλωτέρον, τότε εὐρίσκεται τις ἐνώπιον μεγάλης δυσκολίας. Ἴνα κινήθῃ (demarrage) ἀμαξα πεφορτωμένη ἐπὶ ἀνωφρείας 7 ἕως 10 ἑκατοστών, χρῆζει ἐν διαστήματι ὀλίγων δευτερολέπτων δυνάμεως 50 και 80 ἵππων, τὴν ὁποῖαν οἱ βρεματοποικνωταὶ δὲν δύνανται μέχρι τοῦδε νὰ παράγωσιν.

Μετὰ τὰ ἐν Ἀμερικῇ γενομένα πειράματα, οἱ μηχανικοὶ ἀπέδεχθησαν τὸ σύστημα τοῦ ἐναερίου σύρματος. Ἡ μεγαλύτερα δυσκολία συνίστατο εἰς τὸ πρῶτον τῆς διοχετεύσεως τοῦ ρεύματος. Αὕτη ἐγένετο εἰς τὰ πρῶτα σχέδια τοῦ K. Siemens δι' ἐλαφροῦ τροχίσκου T (ὄρα σχῆμα II) τρέχοντος ἐπὶ τοῦ σύρματος και συνδεδεμένου μετὰ τῆς ἀμάξης δι' ἐνὸς μικροῦ καλωδίου.

Ὁ τροχίσκος παρασύρεται, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο τὸ ἐναερίον σύρμα δέν νὰ ἔχη τὴν ἀπαιτούμενην ἀντίστασιν (rigidité) δι' ἧ καὶ ἐγένετο χρῆσις τοῦ κοινῶν τηλεγραφικοῦ ἀγωγῶν. Τὸ σχῆμα II ἐπιτρέπει τὴν διάγνωση τῆς λειτουργίας τῶν ἠλεκτρικῶν τροχοδρόμων ἐναερίου σύρματος, τοῦ συστήματος Thomson Houston. Εἰς τὸ ἄκρον τῆς γραμμῆς ταύτης εὐρίσκεται ἡ τὸν ἠλεκτρισμὸν παράγουσα δυναμομηχανὴ H, ἥτις ἀποστέλλει τὸ ρεῦμα, τὸ ὁποῖον κυκλοφορεῖ ἐν τῷ σύρματι Σ, στηριζομένη ἐπὶ δοκῶν, ὡς τὸ σύρμα τῶν τηλεγράφων (ὄρα και σχῆμα I διὰ τοῦτο). Ἡ ἀμαξα τρέχει ἐπὶ τῆς σιδηρᾶς γραμμῆς Γ και φέρει τὸν βραχίονα Β, ὁ ὁποῖος στηρίζεται ἐπὶ τοῦ σύρματος διὰ τοῦ τροχίσκου T. Μῆρος τοῦ ρεύματος κατέρχεται ἑκατέρωθεν τῆς ἀμάξης δι' ὀδηγῶν (παρισταμένων ἐν τῷ σχήματι διὰ νεκομμένης γραμμῆς) εἰσέρχεται ἐντὸς τῶν κινητηρίων μηχανῶν M. (αἵτινες συνίστανται ἐξ ἀπλῶν ἀτράκτων (bobines) και

Γενικὴ διάταξις μιᾶς ἐγκαταστάσεως ἠλεκτρικοῦ τροχοδρόμου ἐναερίου σύρματος Σχ. II.

ἐπιτρέπει διὰ τῶν ἄξωνων και τροχῶν εἰς τὴν παράγουσαν τὸν ἠλεκτρισμὸν μηχανὴν, ἀφοῦ διατρέξῃ πρότερον τὰς σιδηρᾶς ῥάβδους τὰς συνδεδεμένας ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ πρὸς ἀλλήλας διὰ χαλκίνων ἀγωγῶν. Τὸ ἕτερον μῆρος τοῦ ρεύματος ἀκολουθεῖ τὸ σύρμα Σ και μεταδίδει διὰ τοῦ ἰδίου τρόπου τὸν ἠλεκτρισμὸν εἰς τὰς ἐμπροσθεν εὐρισκομένους ἀμάξας.

Δέν κρίνομεν καλὸν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν τεχνικὴν τῶν διαφόρων ὀργάνων περιγραφὴν, ἀρκούμενοι νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἡ ἠλεκτρομηχανὴ M περιστρεφόμενη ὅταν τὸ ρεῦμα διέρχεται μεταδίδει τὴν κίνησιν ταύτην δι' ὀδοντωτῶν τροχῶν εἰς τὸν ἄξονα τῆς ἀμάξης.

Ἡ δυνάμις τῶν κινητηρίων ἠλεκτρομηχανῶν, αἵτινες χρησιμεύουσι εἰς τὴν ἠλεκτρικὴν ἔλξιν, εἴνε 7 ἕως 12 ἵππων κατὰ τὴν περίστασιν, δηλ. ἐν ἡ γραμμῇ εὐρίσκεται ἐπὶ ὀριζοντίου ἐπιπέδου ἢ ἐπὶ ἀνωφρείας. Τῆς δυνάμεως ταύτης οὐσὴ ἀνωτέρας τῆς ἀναγκαίουσῆς, εἴνε δυνατὸν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, νὰ προσαρτηθῇ και ἕτερα ἀμαξα ἐκτὸς τῆς φερούσης τὴν ἠλεκτρομηχανὴν, με 40 ἴτι ἐπιβάτας.

Τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα τὸ παραγόμενον ὑπὸ τῆς δυναμομηχανῆς ἢ τῶν δυναμομηχανῶν τοῦ σταθμοῦ χρησιμεύει οὐ μόνον διὰ τὴν ἔλξιν, ἀλλὰ και διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν ἀμαξῶν, τὰς τροχοπέδας, προσεῖτε δὲ δύνανται τις νὰ τὸ χρησιμοποιοῦσιν και πρὸς θέρμασιν τῶν ἀμαξοστοιχιῶν.

τὸ λέγειν τινῶν, ἀσχημίζει τὰς λεωφόρους δι' ὧν διέρχεται ἡ ἀμαξοστοιχία. Ἡ γνώμη αὕτη εἴνε ἀναμφισβήτητος ἐν Ἀμερικῇ ὠφελίμως μεταχειρίζονται τὴν ὑπαρξίν τῶν δοκῶν τούτων ἀναρτῶντες τοὺς ἠλεκτρικοὺς λαμπτήρας τοὺς χρησιμεύοντας εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς πόλεως. Ἐκ τῶν ἐν Ἀμερικῇ γενομένων πειραμάτων ἡ διὰ τῶν βρεματοποικνωτῶν ἔλξις στοιχίζει σχεδὸν ὅσον και ἡ διὰ τῶν ἵππων, ἐν φ' ἡ ἠλεκτρικὴ ἔλξις δ' ἐναερίου ὀδηγοῦ στοιχίζει πολὺ ὀλιγώτερον.

Ἡ ταχύτης τῶν ἠλεκτρικῶν ἀμαξῶν ἐν ταῖς πόλεσι φθάνει μέχρι τῶν 14 ἕως 15 χιλιομ. τὴν ὥραν, ὡς οἱ τροχοδρόμοι τῆς Boston, οἵτινες μάλιστα εἰς διαφόρους συνοικίας βαδίζουσι με 19 χιλιομ. ἄνευ ἀτυχοῦς συμβάντος, ἐνφ' ἡ δι' ἵππων ἑλκομένη ἀμαξα δέν ὑπερβαίνει τὰ 10 χιλιομέτρα τὴν ὥραν.

Ἡ σπουδαιότης τοῦ ἀποτελέσματος τούτου δέν διαφεύγει βεβαίως οὐδένα, καθότι αὐξανόμενη τῆς ταχύτητος κατὰ 50 τοῖς 100, αὐξάνει σχεδὸν με τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν και ἡ παραγωγὴ τῆς γραμμῆς.

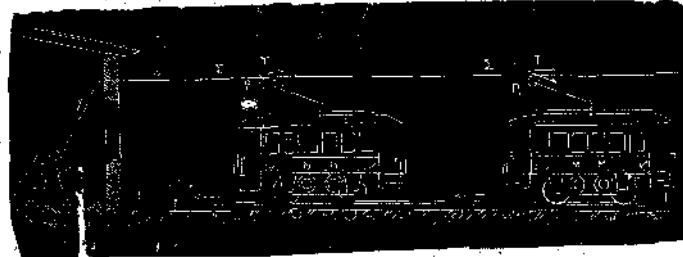
Ἐν Νέα Ὑόρκη κατασκευάζεται ὑπόγειος σιδηρόδρομος ἐν τῇ πόλει εἰς 30 μέτρα ὑπὸ τὸ ἔδαφος και μετὰ ἠλεκτρικῆς ἔλξεως. Ἡ ἐν ταῖς ὁδοῖς κυκλοφορία εἴνε τοιαύτη, ὡστε ἡναγκάσθησαν νὰ εὐρῶσι ἕτερον λύσιν. Οὕτω ἡ κίνησις τῶν ἐπιβατῶν κατὰ τὸ 1892 ὑπῆρξε πλέον τῶν 600 ἑκατομμυρίων ἂν δὲ ὑπολογίσωμεν μόνον πρὸς 5 λεπτά τὸν ἐπιβάτην εὐρισκομένον εἰσὸδῆμα 30 ἑκατομμυρίων.

Ἐπίγειος ἠλεκτρικὸς σιδηρόδρομος τοῦ Λονδίνου. Ἐν Λονδίνῳ ἐγένετο μία τῶν σπουδαιότερων ἐφαρμογῶν. Κατεσκευάσθη ὀπίγειος σιδηρόδρομος ὁ ὁποῖος διερχόμενος ὑπὸ τὸν Τάμεσιν ἕτεει εἰς συγκοινωνίαν τὴν πόλιν με τὰς νοτιανατολικὰς συνοικίας. Τὸ μήκος αὐτοῦ εἴνε 5 χιλιομ. Ἡ γραμμὴ εὐρίσκεται 20 μέτρα ὑπὸ τὸν ποταμὸν και 15 μέτρα ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὁδῶν, ἀλλ' ὑφῄσται πληθῶν τῶν σταθμῶν. Τὸ ἔργον συνίσταται ἐκ δύο σωλῆνων χυτοῦ σιδήρου, ὧν ἕκαστος ἔχει διάμετρον 3 μ. 20' ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν χρησιμεύει εἰς τὴν ἀνοδὸν, ὁ δ' ἕτερος εἰς τὴν καθοδὸν τῶν ἀμαξῶν. Τὸ πλάτος τῆς γραμμῆς εἴνε ἐνὸς μέτρον.

Βεβαίως ἐν ταύτῃ τῇ περιστάσει ἡ ἠλεκτρικὴ ἔλξις παρῖχει τὴν εὐκολωτέραν λύσιν, καθότι οὐδεμία τῶν δυσκολιῶν αἵτινες εἴνε συμφυεῖς εἰς τὴν δι' ἀτμομηχανῶν ἔλξιν ὑφίσταται ἐν αὐτῇ, ὡς π. χ. ἡ παραγωγὴ τοῦ καπνοῦ, τῶν βλαβερῶν ἀερίων κ. τ. λ. Κατεσκευάσαν λοιπὸν ἠλεκτρικὰς ἀτμομηχανὰς δυνάμεως 100 ἵππων (effectif) και ταχύτητος 4 χιλιομ. τὴν ὥραν. Ἐκάστη ἠλεκτρικὴ ἀτμομηχανὴ φέρει δύο δυναμομηχανὰς, αἵτινες κινουσι δύο ζεύγη τροχῶν ἀνεξαρτήτων. Τὸ ρεῦμα φθάνει εἰς τὰς δυναμομηχανὰς διὰ μιᾶς χαλυβδίνου αὐλακὸς ἐν σχήματι U, τὴν ὁποῖαν φέρουσι μονωτήρες ὑάλινοι. Ὁ ἠλεκτρισμὸς παράγεται ἐν ἐργοστασίῳ ὑπὸ τριῶν δυναμομηχανῶν, ὧν αἱ δύο ἐργάζονται συνήθως ἢ δὲ ἄλλη χρησιμεύει ὡς ἐπίκουρος. Αἱ τρεῖς αὗται δυναμομηχανὰι λαμβάνουσι τὴν κίνησιν ἐκ τριῶν ἀτμομηχανῶν 375 ἵππων.

Ἐπίγειος σιδηρόδρομος τῶν Παρισίων. Σχῆδιον Berliet. Τοιοῦτον τι σύστημα μελλεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν Παρισίῳς ὁ γνωστὸς μηχανικὸς K. Berliet διὰ τὸν ὑπόγειον σιδηρό-

δρομον μεταξὺ Bois de Boulogne και Bois de Vincennes τοῦ ὁποῖου τελευταίως ἔλαβε τὸ προνόμιον. Ἡ μόνη διαφορά συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἀντὶ δύο σωλῆνων ὁ κ. Berliet μετα-

χειρίζεται ἕνα μόνον, οὕτινος ἡ διάμετρος εἴνε ἐξ ἑπτὰ μέτρων περίπου, δηλ. ἐάν ὁ σωλὴν οὗτος εὐρίσκετο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἢ κορυφῇ αὐτοῦ θὰ ἐφθανε μέχρι τοῦ τρίτου πατώματος τῶν οἰκιῶν. Οὐδεὶς λοιπὸν ὑπάρχει φόβος ἀσφυξίας, ἂν και θὰ τοποθετηθῶσι πρὸς τοῦτο αἱ ἀναγκαῖαι μηχαναὶ ἀερισμοῦ.

Ἔρ. Δίφφας

Διπλωματοῦχος τῆς ἐν Παρισίῳς Σχολῆς τῶν Γεωροποισῶν. (Ἐπιτετατὸ τέλος)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο ΑΡΕΙΟΠΑΓΙΤΗΣ

Και οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. Τινὲς δὲ ἔδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν ἐν οἷς και Διονύσιος ὁ Ἀρειοπαγίτης, και γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις και ἕτεροι σὺν αὐτοῖς. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. XVII. 33—34.

Ἐν τῇ χώρῃ τῶν Φαραῶν, ὁ ἥλιος περιφλεγῆς μεσουρανεῖ. Αἱ μακρὰι κιονοστιχίαι τῆς ἐν Ἡλιουπόλει πεφημιμένης ἱερατικῆς σχολῆς εἴνε σχεδὸν ἔρημοι. Ἐν οὗτοις, δύο σπουδασταὶ ἀφρόντιδες τοῦ μεσημβρινοῦ καύσωνος, βαδίζουσι βραδέως ὑπο τοὺς ὄγκωδεις κίονας Ἦτο πράγματι σοβαρὸν τὸ ζήτημα περὶ οὗ συνεζήτων. Γόνου δύο τῶν ἀριστοκρατικωτέρων οἰκογενειῶν τῶν Ἀθηνῶν, εἶχον κληρονομίαν τὴν διψῶν ἐκείνην πρὸς φιλοσοφικὰς μελέτας, ὧν πατρὶς ἦτο ἡ Ἑλλάς, ἀπὸ νεαρᾶς δὲ ἤδη ἡλικίας ἀνεζήτων τὴν λύσιν τῶν μεγάλων τῆς ζωῆς προβλημάτων. Μὴ ἀρκούμενοι εἰς ὅσα και αὐταὶ αἱ Ἀθῆναι τοῖς παρείχον πρὸς τὸν σκοπὸν τῶν, ἦλθον αὐτοῖ, ἐνθα μεμαραμμένα ὑπελείποντο τὰ λείψανα τῆς θαυμαστοῦ γνώσεως, πρὸς ἣν κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δόξης τῆς Αἰγύπτου, ἄλλη οὐδεμία ἐφάμιλλος προεβαλε.

Ὡς αἱ Ἀθῆναι και ἡ Ἡλιουπολις εἶχε παρακμάσει. Γνώσεις Αἰγυπτιακαὶ και Ἑλληνικὴ ἀγγίνοια ἠδυνάτου νὰ ἱκανοποιήσωσι τὰ ἀνυπόμονα πνεύματα τοῦ Διονυσίου και Ἀπολλοφάνους. Δι' ἑκατοστήν ἴσως φορὴν ἐπραγματεύθησαν τὸ μέγιστον τῶν ζητημάτων, τὸν χαρακτήρα τοῦ Ὑψίστου ὄντος.

Μετὰ μακρὰν σιγὴν ὁ Ἀπολλοφάνης ὠμίλησε. — Οἱ Αἰγύπτιοι οὐτα οὐδόλωσι εὐγενέστερα ἰδεώδη ἔχουσιν ἀπὸ τὰ τῶν Ἀθηναίων, ὦ Διονύσιε. Λατρεύσωμεν τὸν Δία και τὴν Ἥραν ὡς τὸν Ὅσιον και τὴν Ἰσιδα. Ἐπιτρέψωμεν οἴκῳ, φίλε μου, και ἄς παραιτηθῶμεν τῆς ἀκέρπου ταύτης ἐρεῦνης περὶ τοῦ ὄντος ἐκείνου, ὅπερ φοβοῦμαι ὅτι ὑφίσταται εἰς τὴν εὐγενῆ σου μόνον διάνοιαν.

— Παιραιτηθῶμεν; οὐδέποτε, φίλε μου. Ὅσον βεβαίον εἴνε ὅτι ἡ καρδία αὕτη πάλαι ἐν τούτῳ τῷ στήθει, ἡ δὲ

ψυχὴ ἀποστρέφεται τὸ κακὸν και φέρεται πρὸς τὸ ἀγαθόν, μετὰ τοσαύτης βεβαιότητος αἰσθάνομαι, ὅτι ὑπάρχει ἐν αἰώνιον και ὑπέρτερον τοῦ φθαρτοῦ ἀνθρώπου, δυνάμις μὴ ὑποκειμένη εἰς τὰ ἐλαττώματα και τὰς ἐλλείψεις τοῦ ἀνθρώπου γένους, ὡς αἱ πληροῦσαι τοὺς ναοὺς μας θεότητες, ὑπαρξὶς κάτοχος παντὸς ἀγαθοῦ και εὐγενοῦς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ἐν πολλῷ ὅμως ὑψηλοτέρῳ και τελειοτέρῳ βαθμῷ.

— Ἀλλὰ τὴν ἀπόδειξιν, ποῦ θέλεις εὔρει; εἶπεν ὁ Ἀπολλοφάνης.

Ἀθυρία ἐπεσκίασε τὸ πρόσωπον τοῦ Διονυσίου. — Δέν γνωρίζω... διὰ νὰ αἰσθάνηται τις ὅμως, ὅτι ὑπάρχει, εἴνε κάτι τι... ἴσως δὲ ζωὴ ὑπάρχει μετὰ ταύτην— ὡς και ὁ Πλάτων εἶπεν— ὅπου ἡ ἀπόδειξις με ἀναμένει.

Μετὰ τοσαύτης θερμῆς συνεζήτητον, ὡστε οὐδέτερος παρετήρησεν αἰφνίδιον σκότος κατακαλύπτοντον περιφλεγῆ οὐρανόν. Ἐπὶ μᾶλλον και μᾶλλον ὑπέρπον ἐπηύξησεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὡστε ἡ πυκνότης του κατέστη ἤδη αἰσθητὴ. Μαθηταὶ και διδάσκαλοι ἀνεδίφησαν ἐπανεληθμένως τὰς περγαμηνὰς, ὅπου κατεγράφοντο παρελθούσαι και μέλλουσαι ἐκλείψεις και σύνοδοι καθ' ὀπολογισμοὺς τῆς παγκοσμίου φήμης τῆς ἐπιστήμης τῶν Αἰγυπτίων ἀστρονόμων. Ἡ ἔρευνα ἀπῆσα εἰς μάτην ἀπέβη.

Ἐνφ' οἱ δύο Ἕλληες ἠγωνίζοντο νὰ διασχίσωσι τὸ ζῆφος, ὁ Διονύσιος ἠσυχῶς και μετ' εὐλαθείας ἐψιθύρισεν.

— Ἡ τὸ θεῖον πάσχει ἢ συμπαθεῖ πρὸς ἄλλον πάσχοντα.

Μετὰ εἰκοσὴν ἔτη πολιτικῆς Ἀθηναίος διασχίζει τὰς ὁδοὺς τοῦ ἄστεως. Ὑπὸ τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας διαστίβουσι τὰ μέγαρα και οἱ ναοί. Τὸ κράτος τῶν Ἀθηνῶν, πρὸ πολλοῦ ἤδη κατέπεσε πρὸ τῆς παντοδυνάμου τῆς Ρώμης προόδου. Ἄλλ' αἱ Ἀθῆναι, ἡ κοιτίς τοῦ κάλλους, ἡ ἕδρα τῆς φιλοσοφίας, πρωτοῦσασα, συγκρατεῖται ἐτι ἀγεράχως. Ἀλλὰ φεῦ! Τῆς δουλείας τὰ δεινὰ ἤρξαντο ἤδη καθιστάμενα αἰσθητὰ! Ἡ στερησις δυνάμεως πρὸς ὑποστήριξιν τῆς πολιτείας ὑποσάπτει μετὰ σπουδῆς τὸ κάλλος και τὴν φιλοσοφίαν. Ἡ τελευταία κατέστη νωθρὰ συζήτησις και ἀνοῦσιος, τὰ δὲ πλήθη τῶν ἀκνηρῶν φλυάρων, οἵτινες καθ' ἑκάστην πληροῦσι τὴν ἀγορὰν διὰ τῆς ἐλαφρᾶς και σκωπτικῆς ὀμιλίας τῶν, περιφρονουμένων ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ Σωκράτους, τοῦ Πλάτωνος και Ἀριστοτέλους.

Τῆδε κάκιστε δύναται τις νὰ διακρίνη μορφήν προσοιδουσαν ἀκείνῳ πολλῷ βαθυτέρῳ τῆς τοῦ πλήθους. Τοιαύτη εἴνε και ἡ τοῦ πολίτου, ὅστις βραδύ τὸ βῆμα φέρει πρὸς τὴν ἀγορὰν. Εἴνε ὁ Διονύσιος, ἐκεῖνος ἐν συννητήσωμεν νεανίαν ἐτι, ἐν τῇ μεμάκρουσμένη τῆς Ἡλιουπολεως πόλει. Τὰ ἔτη δέν ἀπεκάλυψαν ἐτι τὴν ἐξήγησιν τοῦ μυστηριώδους τῆς μεσημβρίας ἐκείνης σκότους, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἰδανικῆς αὐτοῦ θεότητος. Εὐσταθῶς ὁ Διονύσιος καταβάλλων τὰς ἀπογοητεύσεις, συνεκράτησε τὸ ἰδιώδες αὐτοῦ, και τὸν βίον συμφώνως ἱκανόνισε. Πολίτης οὐδεὶς φέρει φήμην τιμιωτέρου ἀνδρὸς και μᾶλλον καλοκαγάθου. Εἴνε μέλος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἡ ὑψίστη τιμὴ ἣν ἠδύνατο Ἀθηναῖος νὰ περιβληθῇ.

Κατηφῆς και σύνοφρος προβαίνει. Καρδία και κεφαλὴ κατέχονται ὑπὸ ἀκίφωσιν πολλῶν βαθυτέρων τῶν ἐπὶ πολλὸν ἤδη χρόνον συνταραττουσῶν αὐτόν.

— Θα ἀκούσω και πάλιν τὸν ἑβραῖον τοῦτον, ψιθυρίζει. Μεθ' ὅλα ταῦτα, διατί οἱ λόγοι τοῦ με ταράττουσιν; Ἀφοῦ Ἑλλάς και Αἴγυπτος στήθῳ, δύναται ἡ Ἰουδαία νὰ ὀμιλήσῃ; Ἄλλ' ἐάν ἡ ἰδέα ἐκείνη τῆς ἀναστάσεως ἦτο ἀληθής, ὁ πόσον εὐχερῶς τὸ ζήτημα τῆς ἀθανασίας θὰ ἔλυετο!

Ἐνφ' εἰσέρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν, ἐκ πάσης πλευρᾶς χαίρετιζέται. Πρὸς τὰ ἀριστερά, ὁμιλος πολιτῶν ἀσχολεῖται εἰς συζήτησιν μετ' ἐνδιαφέροντος. Ὁ Διονύσιος πλησιάζει, ἀλλ' ἀνευρίσκει μόνον, ὅτι τὰ αὐτὰ σταθμίζουσι και ἐκείνον ζῆ

μόνον την τρυφήν και την κραπάλην, και ούσα σχεδόν επί του χείλους του βαράθρου, εξ ου ούδέποτε θα ανήρχετο, εθαμβώθη κατ' αρχάς υπό του αναφανέντος εκεί φωτός, και έκλεισε τους οφθαλμούς της, για μείνη πάλιν εν τη σκοτία. "Ομως μία άκτις είχαν εισδύσει εις την ψυχήν της.

Την δε άκτινα εκείνην, τυχαίως ίσως, την είχε βάλη κατά της καρδιάς της δια της αφοσίωσώς του ο Παύλος προς την νεκράν Μαρίαν!

Η εταίρα— Σοφία— λοιπόν εφωτίσθη εκ της άκτινος εκείνης, και άν και ελευθερώθη σωματικώς εκ της φυλακής της, όμως νοητικώς είχε δεσμευθή!

Πλην κατόπιν έορτής! Έντός είχε φιλοβολήση το έγχυθέν σπέρμα και το αποτέλεσμα ήτο ή πίστις και ή αγάπη, δύναμεις αύται ίσχυραι και αι δύο, αι όποια την άνύψωσαν και την κατέστησαν Άγγελον!

Ίδου λοιπόν ή Έταίρα, φίλε μου, ήν ουχι άτόπως νομίζω ότι, ήδύνατό τις να παραβάλλη προς λυχνίαν, ής ή θρυαλλίς θα μένη έσβεσμένη, και άχρηστα τα φωτεινά στοιχεία, ένόσω ελλείπει ή δύναμις ή όποια δια μικρού θα επίφέρη τοιοῦτο μέγα αποτέλεσμα.

Έρωσσο
Θάνος Γ. Τζαβέλλας

ΕΡΟΣ ΚΑΙ ΚΑΡΔΙΑ

Ήγαπάντο, και ήγαπάντο με όλην την περιπάθειαν και το πύρ εικοσαετούς ηλικίας, καθ' ήν ή ψυχή αναπνέει τους ώραιότερους πόθους και τας ευγενιστέρας ιδέας, καθ' ήν γεννώνται αι βαθείς ρέμβασμοι, καθ' ήν φαίνονται πραγματοποιούμενα τα όνειρα!

Υπό τον Μάιον αναφύονται τα ώραιότερα των άνθρώων και υπό την νεότητα τα γλυκύτερα των αισθημάτων.

Ποσάκις δέν νύτχησαν οι δύο έρασται ο Κικ και ή Μέρθη υπό ευώδεις κλώνας δάσους και υπό το συμπαθές της σεληνης φώς να όρκισθών άμοιβαίαν αγάπην και δέν προσείτινον εις τα άστρα τα βλέμματά των, ώσανει ήθελον εκεί να συνομιλήσωσιν αι ψυχαί των, ακατάληπτοι ίσως έν τω βορβόρω της ύλης, ιδώ και της πτώσεως, ποσάκις ώς διαυγής πομφόλυξ άντανακλώσα τα χρυσαυγίστατα του ούρανού χρώματα, αι δύο αύται πλάσεις, ενηγκαλισμένοι έν έρωτικη μάλλον στοργή ώμοιάζον την αιθερίαν ένωσην του μύρου και της άκτινος.

Η εύτυχία όμως έν τω βίω είναι στιγμή, και ή στιγμή αύτη καιτοι διαρκέασα δια τους δύο έραστας πλέον του έτους ήδη, παρήλθεν. Η Μέρθη έυρε τον Κικ όλγώτερον προσφιλή. Πώς; Πόθεν ή αϊφνιδια αύτη τροπή; Τι έμελίτησε; τί έσοπέει; τί έποθήσεν ή Μέρθη και έστράφη άλλοῦ; Έκορέσθη και άπισύρετο ήσυχώς. Ίδου ή αίτία. Μάτην ή διακαής του Κικ προς αύτην λατρεία.

Δύνασαι να ίναγκαλιωθής το άπειρον, ούδέποτε όμως θα περιζώσης την καρδιαν της γυναικός.

Η Μέρθη εκ των άστάτων τούτων χαρακτηριστων ούσα, και ακολουθούσα ίσως το παράδειγμα του Έλληνοσ ούρανού, εις όν τσαάκις θα άνεγνώρισε την ψυχήν της, ιδέθη μίαν ήμέραν άπαθές το άγνόν και φλογερόν του Κικ φίλημα. Έκλινεν όμως και αύτη άντησπάσθη άλλ' ήτο τοῦτο έξις μόνον, ιερά άνάμνησις ευδαιμονος χρόνου, ψυχίον της χθές πολυτελοῦσ τραπέζης των έρώτων; Ο Κικ δέν υπέθετεν ότι την έσπέραν εκείνην άπεχωρίσθησαν ουχι ώς έρασται, αλλά φίλοι.

Ο έρωσ είναι παροδικόν πτηνόν.

Συμβαίνει πολλάκις μικρά άτυχία να επίφέρη σειράν άτελευτήτων άλλων, ο, τι δηλ. συμβαίνει εις έργα τινά τέχνης, ών ή άφαίρεισις μικρού χάλικος συνεπιφέρει την καταστροφην ολοκλήρου πλεωρξ.

Ο Κικ δίμεινε άναλλοίωτος λάτρης του ώραίου άγγέλου, ένφ αύτη έκρινε πλέον καλόν, ότι εις τα φύλλα της καρ-

διάσ της, ώς εις τα φύλλα λευκώματος, ώφειλεν άλλος τις να ίγγράφη την μορφήν και τους όρκους του. Ο Κικ δι' αύτην ήτο ήδη πλέον άνάμνησις, ένφ δια τον ταλαιπωρον νέον ή Μέρθη ήτο έτι το μέλλον.

Άλλ' όχι, ή πτώσις είναι ταχύτερα, ή δε οδός του κακού μάλλον επικατήφορος! ήλθε στιγμή και ή Μέρθη ιθαούμαζε την λάμπην νέου δι' αύτην άστέρος και ιθεώρει πλέον τον Κικ, όχι μόνον φίλον, αλλά και φορτικόν, ίσως δε και κατάσκοπον των βημάτων της.

II

Μετ' ολίγας ήμέρας εύτυχώς δι' άμοτέρους ήσθέει ο Κικ. Τρεις δε διήλθε μήνας άσθενών και μίαν έπιστολήν έλαβε. Την δε δευτέραν δέν ήδυνήθη να άναγνώση! διότι ο τάλας είχε τυφλωθή.

Μάτην αι προσπάθειαι όλων, μάτην τα μέσα της ιατρικής έπιστήμης, πικραι παρηγορια πολλάκις, μάτην αι ευχαι των οικείων. Ο θεός εκώφευεν.

Έν μόνον ήγρούπει υπέρ αυτού, ή Δύσμοιρα.

Η νέα αύτη κόρη, μόνη χαρά και παρηγορία άλλωτε πλουσίων γονέων, κατόκει εις οικίαν, γείτονα της του Κικ. Έζησε δέκα εξ έτη και ήτο εις τον κόσμον ζένη. Έζησε έν τω μισφ της πόλεως και ήτο έρημίτις έφερε δε την ήλικίαν των ρόδων και ούδεις την ήγάπα.

Διατί; Διότι ήτο δύσμορφος.

Ναι μέν ή κκλλονή είναι του έρωτος ο προαγωγός, είναι όμως και το ψιμύθιον της καρδιάς.

Τις οίδε υπό τον πληόν τί άδάμας κρύπτεται, τίς οίδε υπό την δυσειδή προσωπίδα ποια πάλλι άγγελική καρδιά. Πολλάκις το δηλητήριο το περιβάλλον με επάργυρον φίλιον. Άγαπήσωμεν τον έν τη καρδιά άνθρωπον και όχι τον εκτός αύτης άγαπήσωμεν το σώμα και όχι το ένδυμα. άγαπήσωμεν τας ψυχας και όχι τα πρόσωπα.

Διατί ή ανισότης εις πάντα; διατί ή έναρμόνιος του παιτός άταξία; οι άστέρες οι μέν φωτεινοί, οι δε άμυδροί, των ανθρώων τα μέν ευώδη και κάλλιστα, τα δε ώργρα και πτωγά; Δι' αύτην έλειπον μέν τα πάντα, υπήρχεν όμως ο Κικ.

Ο Κικ ούδδ καν ίγνώριζε την ύπαρξιν της Δυσμοίρας. Όταν τις άγαπά λησμονεί τον κόσμον.

Όταν μετά τινας ήμέρας πλήρης ανησυχίας και αγάπης ή Δύσμοιρα ήκουσεν ότι ο Κικ ήσθέει και ιθειβαίωθη ή άμαύρωσις των οφθαλμών του, δέν ένεκρώθη ώς ήθελεν υποθήση τις, όχι. Ευρέθη εις την αύτην της ύπάρξεως βαθμίδα, την άτυχίαν. Αυτή δύσμορφος, εκείνος τυφλός! Ίσως κατ' αρχας έπειράθη ν' άντιστη, άλλ' έφερετο άκαταμάχητος! άλλως τε ήρα, και ή παθαινομένη ψυχή έχει ολίοθημα, ώς το βήμα του τρέχοντος οδοιπόρου: οι παλμοί αύτης ήσαν κύματα, είχε τρικυμίαν εις το στήθος, και εις αύτην άκάτιον έρσημον και άσθενές κατεποντίζετο — ή καρδια της — εις έν συνεκεντροῦτο ο νοός της. Έν βλέμμα. Έν βλέμμα του λατρευτού της άγγέλου. Η ίγκαρτίρησις δι' αύτην ήτο νύξ άνευ ύπνου, ήτο ήμέρα άνευ έξεγέρσεως, και άπεφάσισε να μεταβή προς αύτόν.

Τρεις μετά ταῦτα ήμέρας παρουσιάσθη εις τον οίκον του Κικ γυνή τις ώς νοσοκόμος. Έγένετο άμέσως δεκτή υπό το όνομα Βέρθη ήτο ή Δύσμοιρα.

Ο Γλυκός και πρόθυμος τρόπος αύτης έμάγευσε τον ταλαιπωρον νέον, και συνεδέθη μετ' αύτης εις τοσοῦτον ιεράς φιλικής βαθμόν, ώστε τα παράπονά του, τους στοχασμούς του ένεπιστεύετο αύτῃ. Άκατανόμαστον φίλτρον ειλικυε τον Κικ προς αύτην. Έτεινε το οῦς, ήκουε τους παλμούς της, και άντι βαυκαλισματος ήκουε έρωτικῃν την πνοήν της Βέρθησ, ήπλωσε τας χείρας του και άντι μητρικού θάλπουσ ήσθάνθη έρωτικῃν φλόγα παρά τη Νοσοκόμῃ! ήκουεν, άλλ' εισίτι εκουμαίνετο.

Άνεμείνετο μία άστραπή να λύση το σκότος! ήλθεν. Ήτο το φίλημα.

Η μέχρι τουδδ άδελφή του ελίους αναλαμβάνει ήδη τας πτέρυγας της έρωμένησ.

Ο Κικ άπελις πλέον δια τον έρωτα της Μέρθησ βαρυνθεή δια την προδοτικῃν αύτης φιλιαν.

Η Καρδια έν τω ανθρώπινω σώματι είναι πηδάλιον. Είναι ώρα, είναι στιγμή όποτε πλημμυρεί ή καρδια και ζητεί να άναπνεύση! πνίγεται.

Ο Κικ ήδύνατο να μη γίνη έμμανής δια την νέαν, ήτις ώς θύμα γονυκλίνει εις σκοτεινόν βωμόν υπέρ της ζωής του υπέρ της ευδαιμονίας του;

Πώς να μη αγαπήση εκείνην. Ο Κικ δέν ήτο λίθος.

Πολλάκις έλεγεν άδύναμαι να σε διακρίνω καιτοι τυφλός. Χείλη από φύλλα ρόδου, παρειαι δύο φύλλα κρίνου, μέτωπον ήγεμονίδος, οφθαλμοί ώς υγράλαθα νύξ, γλυκύτες εις την μορφήν όση εις την καρδιαν συμπάθεια, χάρις εις το σώμα όπως φώς εις έν άστρον. . . Σε άδικώ δι' αύτό, δέν όμιλείς; Ω ναι, πώς θα παραβληθῃ με την νεκράν φύσιν ή ζωσα Βέρθη.

Με την προσωπίδα του έρωτος εκείνη, ένώπιον ενός τυφλού, υπέκλεπτε φιλήματα, υπέκλεπτε λατρείαν θεότητος. Άλλά δέν ήγγησαν αι στιγμαι καθ' ες ήδύνατο να την ιδῃ! αϊφνης δε πλήρης παραφοράς και φρίκης, αναλογίζομένη τοῦτο, εκείνη έφευγεν εκ του πλευρού του άσθενούς και άπισθεν ένόμιζεν, ότι ήκουε βήγνυμένους κατ' αύτης κεραυνούς και κατάρας.

Την προτεραίαν ο ιατρός είχε δώσει την άδειαν εις τον τυφλόν να μεταβῃ εις δωμάτιον φωτεινότερον, και υπελίπετο ίγχειρίσις μικρά δια να φέρη τέλειον το φώς.

Ποσάκις ο ιατρός δια της μιάς των χειρών διδει τον ήλιον, ένω δια της έτέρας την νύκτα του τάφου;

Ως ήλθεν ήσυχος, σιωπηλή άνεχώρησεν.

Καιτοι πολλά ήμέραι παρήλθον καθ' ες ήτο πλησίον εκεινου, έν τοῦτοισ αναχωρούσα έμεινε πάλιν δυστυχής, δυστυχιστέρα ή πριν.

Άλλά μήπως ο θεός δέν φροντίζει και δια τους δυστυχείς; Α ναι και υπέρ αυτών. Δια του τάφου. Όταν σε λείψη το ένδυμα, καταφύγεις εις την νύκτα, όταν δε σοι λείψη ή έλπις, εις τον τάφον.

Μετά νύκτα πλήρη μελετών και ποιείων αποφάσεων, ήγέρθη την πρωίαν και φορομένη άδιαλείπτως εις το μοιραίον του σταδίον της τέρμα, τυχαίως εύρέθη πρό του κατόπτρου. Είδε και ήρεσεν εις έαυτην, ήτο ώργρα και συμπαθής. Ο ήττηθείς επανέκτα τας έλπίδας του και μετ' ολίγον έγραψε προς τον Κικ, τί; άγνωσῷ! τοῦτο όμως γνωρίζω, ότι την έπομένην μ. μ. ο Κικ ήλθεν εις γνωστήν δενδροφυτείαν και άνέμενεν.

Άνεμεινεν επί πολύ την ήμέραν εκείνην του έφάνη, ότι ο ήλιος έχειρσίαθη, κατα τους ύπολογισμούς του! πεντήκοντα δύο χιλιάδας ώρας να κλίνη εις το τέρμα του.

Φυσικά, έλεγε προς τον δύοντα ήλιον, πρέπει οῦτος να άνναχωρήση, αφού έρχεται ο ιδικός μου.

Και ήτο όλος βλέμμα, πλην ο ήλιος της χαράς του δέν έφαινετο ούδαμού.

Μετηόνησεν ή δειλιά; έλεγε καθ' έαυτόν.

Οῦτως ήλθεν εις τον ήμισον δρόμον και εκει έστάθη και επανήλθεν οικαδε. . .

Πώς να παρηγορηθῃ; ή καρδια έχει αίμα! όταν πονῃ, άγνοεί την φιλοσοφιαν ήτο δυσειδής δυσειδεσάτη. Πώς να παρουσιασθῃ;

Και έλυπετο, έλυπείτο, έλυπείτο.

Έλεγει, ες αποθάνω, ίσως τότε μοι δώση έν φίλημα, και εγώ νεκρά θα έχω την δύναμιν να μη άποούρω το πρόσωπόν μου. Ηλπίζε, ήλπίζε ή δυστυχής και άνεμεινε.

Η έλπις είναι φωτόν παράδοξον, βλαστάνει εις πάσαν γῆν, άλλά σπανίως άνθει.

Βλαστάνει πανταχοῦ και εις αυτα τα χείλη του τάφου. Δυστυχεις όσοι αναμεινουν! μέχρι εκει την άνθησιν αύτης.

«Ας αποθάνω, το πρόσωπόν μου θα αφήσω εις τα χώματα. Ω, μόνον νεκρά δύναμαι να άτεινώ τον θεόν και τον Κικ».

Έρωτευμένη και δύσμορφος, βασίλισσα και βακενδύτης. Έπείσε να κοιμηθῃ. «Ας κοιμηθῶ, έλεγεν, αφού δέν δύναμαι να αποθάνω», διότι ίγνώριζεν, ότι ή εύτυχία ζῃ και ύπάρχει τοῦλάχιστον εις τους πόθους και τα όνειρα των δυστυχών.

Πικρός σαρκασμός ή εύτυχία των όνειρων.

Και όμως ή εύτυχία είναι όνειρον!

Την επαύριον ο Κικ εξήλθε πάλιν και άνέμεινε μακρόθεν ήδη διακρίνει άχαρι ένδυμα, έφ' οῦ μικρόν δώρον, όπερ είχε προσφέρει τη νοσοκόμῃ. «Έβρημα» άνάφωναί και πλησιάζει πλην παρατηρεί πλέον γραίαν, άπαισίαν και έλεινῃν και έρωτά αυτην περί του δώρου! ειτα εξακολουθει να τη έρωτά περί της κυρίας της! υποθέτων αύτην θαλαμηπόλον. «Θά έλθῃ λοιπόν, με άγαπά. Όμίλει ταχέως! θά έλθῃ!»

«Είναι έμπρός σου»

Ήτο ή φωνή της Βέρθησ, ήν άνεγνώρισεν ο Κικ. . . . Ήτο άπίστευτον και όμως ή Δύσμοιρα του φωτός ήτο ή Βέρθη του σκότους.

Έμεινεν εκει λυπόθυμος. . . από την άγκάλην εκείνην είχαν πρό ολίγου φύγει το μυθώδες πτηνόν, και ήδη έμεινε κενή.

III

Μήνες παρήλθον! ο Κικ ελησμόνησε την Μέρθην και την Δύσμοιραν ήτο κάτοικος της ιδώ και ήγάπα πανταχοῦ το καλόν. Ηδιαφάει άν σήμερα παρουσιάζεται ή άπόγονος της Εύας με το όνομα της Δυσμοίρας ή της Μέρθησ, της Σώσεως ή της Χρυσάνθησ.

Ην Σάββατον καθ' ο τελείται ή έορτή των νεκρών, ο δε Κικ έφαινετο ζητών να έκτελέσῃ συνάντησιν δοθείσαν αυτῃ πρό ήμερών και μετ' ολίγον κρατών κόρην ασκόπως περιφίρετο, ότε τους δέικοσαν οι θρήνοι μικράς τινος κόρης.

Κλαίεισ αυτουσ συγγενῃσ σου, ήρώτησαν έν ταραχή.

Και πώς έλέγετο; προσέθεσε ή νέα έρωμένη.

Η μικρά άνέστη. Ο Κικ επ' αύτης άνεγνώρισε το δωρηθέν τω νοσοκόμῃ κόσμημα

— Δύσμοιρα! και απέθανεν από την λύπην της, διότι δέν την ήγάπησαν.

Έγονυκλίτησαν εκει και έκλαυσαν θερμά και συμπαθείας και στιγμῃσ δάκρυα, μια αντίζηλος άγνωσῶσ ή μικρά συγγενείσ και ο Κικ.

Τί ώφέλει; Η δύστηνος τους έβλεπε καν εκ του τάφου; **Κ. Ι. Καρόλου**

Η ΜΕΓΙΣΤΗ ΤΩΝ ΑΡΕΤΩΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΔΙΩΚΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ

Φύγε πικρά αλήθεια! εις τας καρδιας πλέον βωμόν δέν έχεις των θνητών, εις' αυστηρά, γελοία! οι άνθρωποι σε βλέπουν με όμμα φρικαλέον, και άντι σοῦ ίσρουργεί ασχρώς ή κολακεία!

Και συγγενεις και φίλοι έγειναν όσοι έχουσι το ψεύδος εις τα χείλη!

Ο σταυρωθείς έν Γολγοθά, υπέρ της αληθείας ήλθε και έμαρτύρησε! το δ' άχραντό Του αίμα, τον άνθρωπον έλύτρωσεν από της άθείας, και την αλήθειαν Θεόν εκάλεσεν ήρέμα.

Νύν του Χριστού οι λάτρεϊσ, του ψεύδουσ' είναι όπαδοί ως οι κτισματολάτρεϊσ.

Οῦ δύναται (είπεν Αὐτός), ο κόσμος να δουλεύη ποτε Θεόν και Μαμωνάν! τον έν' άν αγαπήσῃ ναι, την αλήθειαν Θεόν άπταιστώσ θα λατρεύῃ! τον Μαμωνάν άν άσπασθῃ τον πρῶτον θα μισῃ, το ψεύδος και τον Σατανάν ως ειλως θα δουλεύῃ!

Η δε καρδια μένει του ψεύστου άπονος, δειλή ως εϊ πεπωρωμένη.

Τοῦ φιλαλήθους ἡ ψυχὴ εἰν' ἄσιλος, ἀγία,
ἡ δὲ καρδία ἀφοβος εὐσπλαγχνικὴ ἀθά-
του ψεύστου μαῦρη ἡ ψυχὴ καὶ σκοτεινὴ, ἀθλία,
ἡ δὲ καρδία πονηρὰ κί' ὤμῃ ὡς ἡ τοῦ θῶα
καὶ πρὸς τὸ σκότος βέπει
τῆς ἀληθείας δὲ τὸ φῶς τυφλῶται καὶ δὲν βλέπει!

Τί σ' ὠφελούσιν ἄνθρωπε. ἢ τί σου χρησιμεύουν
οἱ φιλελεύθεροι θεομοὶ καὶ τοῦ Χριστοῦ ἡ Πίστις
ἀφοῦ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὡς δοῦλον σὲ δεσμεύουν
καὶ δηλητήριον ὄρυμν τοῦ ψεύδους ἐποτίσθης;
Ἡ δὲ ἐλευθερία
κί' μήτηρ τῆς ἀλήθειας σοῦ φαίνονται μοῖρα!

Ἄνάνησον ὦ ἄνθρωπε ἐκ τῆς ἀκαθαρσίας
τοῦ ψεύδους, μὴ ἀκολουθήσῃς τὸ ἀδικον συμφέρον
φίλει δὲ τὴν ἀλήθειαν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας,
καὶ ζῆθι βίον ἀλυπον ἐλεύθερος καὶ χαίρων
τὸν πρόσκαιρόν σου βίον,
ὡς νὰ ἀπέλθῃ ἡ ψυχὴ, λυθῇ δὲ τὸ σαρκίον!

Σεπτέμβριος 1893

Ἰω. Μπράδος Ἀθηναῖος.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ 22 ΦΥΛΛΩ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

240 Αἴνιγμα

Θῆρα (νῆσος) Ἦρα.

Ἔλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Μ. Καμπάνης ἐκ Σύρου, ὁ κ. Π. Γιωτόπουλος
ἐκ Κερκύρας, ὁ κ. Ν. Καρακασόπουλος ἐκ Σύρου, καὶ ὁ κ. Σ. Σπάρ-
νιαν ἐκ Ραφάνης.

241. Αἴνιγμα.

Γερανός (πηγὴν) γερανός (μηχανή) γεράνιον (ἄγνη) γεράνιον
(συνοικία Ἀθηνῶν) Γερμανός (πατριάρχης καὶ ὁ παλαιῶν Πατρῶν
[γερμανός δὲ ἐκ Γερμανίας] ἔρανος.

Ἔλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Μ. Καμπάνης ἐκ Σύρου, καὶ ὁ κ. Σ. Σπάρ-
νιαν ἐκ Ραφάνης.

242 Ἐρώτησις—Ἄν

Ἔλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Ν. Καρακασόπουλος ἐκ Σύρου, καὶ ὁ κ. Σ.
Σπάρνιαν ἐκ Ραφάνης.

243. Ἐρώτησις ἢ Σινά.

Οὐδεὶς ἔλυσε.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ."

Ν. Δ. Ν. Βῶλον. Σύνεστημένη ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Τεῦχος
37 λεξικοῦ ἀπεσάλη ἐκ νέου. — Δ. Μ. Σ. καὶ Α. Ζ. Βῶλον
συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Γ. Γ. Γ. Σμύρνη. Σὺς
ἀπηγγέσαμεν ταχυδρομικῶς. — Α. Ζ. Ἐνταῦθα. ἔχομεν ἀρκετὰ
τῶν συνδρομητῶν μας, ὥστε δὲν δυνάμεθα δεχόμεθα μὴ τοιούτων.
— Λαγκάδια. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, ἀποδείξει ἐν παρόντι φύλλῳ.
Διεύθυνσις ἡλλάγη. — Η. Κ. Σῆρον. Ἐπιστολὴ μετ' χρήματα ἐλή-
φθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Γ. Π. Σῆρον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχα-
ριστοῦμεν. — Α. Π. Σηροχώριον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, ἀποδείξει ἐν
παρόντι φύλλῳ. — Σ. Μ. Μεσολόγγιον. Ἐπιστολὴ σας μετὰ συνδρομῆς
κ. Ι. Κ. ἐλήφθη, ἀποδείξει ἐντὸς φύλλου. Εὐχαριστοῦμεν. Κ. Δ. Πάτρας.
Βιβλίον σας ἀπεστάλη σήμερον, ἀπόδειξιν λαμβάνετε ἐν παρόντι
φύλλῳ ἀριθ. λαχείου σας 3878. — Γ. Φ. Λαμίας. Παρακαλοῦμεν
σπεύσατε ἐκκαθαρίσιν, διότι παρῆσται καιρὸς ἐκκυβέσεως λαχείων
καὶ δέον νὰ ἔχωμεν ταύτην ἐγκαίρως. — Κ. Δ. Ἐνταῦθα. ἐλυτήθη-
μέν διὰ συμπτώσεως. Ἐν τούτοις ἐλπίζομεν νὰ συναντηθῶμεν ἄλ-
λοτε. Ποιήματα ἐλήφθησαν καὶ ἡσυχίτε. — Κ. Ε. Ἀθήνον.
Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη, ἀναμένομεν συνδρομητὰς, ὡς γράφετε.
Συνδρομὴ σας ἐλήθη σήμερον 4 Δεκεμβρίου. — Ν. Γ. Μ. Consple.
Ζητούμενα φύλλα σας ἀποστέλλομεν, ἀναμένομεν συνδρομητὰς. — Γ.
Γ. Δ. Κυρηνεῖαν. Συνεμορφώθημεν ὡς γράφετε, ἀποστέλλετε συν-
τόμως ἀμφοτέρως συνδρομὰς διὰ τὴν συμπεριληφθῆτε εἰς κληρώσις.
— Θ. Μ. Πάτρας. Ἐπισπεύσατε ἀποστολὴν ἐκκαθαρίσεως μετὰ
σημειώσεως τῶν πληρωσάτων ἢ μὴ, διότι εἶναι καιρὸς νὰ τακτο-
ποιήσωμεν βιβλία μας, ἕνεκα τῆς προσεχοῦς ἐκκυβέσεως τῶν λα-
χείων. Στείλατε ἀταρτίδω, ὡς γράφετε. — Ν. Π. Χαλκίδα. ἀποδείξει
ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Δ. Κ. Η. Ἄργος. Ἐπιστολὴ καὶ

συνδρομὴ ἐλήφθησαν. Ἐχαριστοῦμεν, ἐδημοσιεύθη. Προσεχῶς γρά-
φομεν. — Σ. Κ. Ἄργος. Ἐπιστολὴ μετ' ἐπιταγῆς ἐλήφθη. Εὐχαρι-
στοῦμεν. ἀριθ. λαχείου σας 3775 ὁ ἐκ δεξιᾶ ἀποδείξεώς σας. — Σ.
Κ. Τάπαν. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Ο ΕΡΜΗΣ

ΜΙΧ. Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ Ὁδὸς Σταδίου 38

P. DECHARME

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

σύγγραμμα βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδη-
μίας καὶ τοῦ πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἑλληνικῶν σπου-
δῶν Συλλόγου.

Μετάφρασις ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Μ. ΚΑΡΑΛΗ

ΤΙΜΑΤΑΙ ἀδετος δρ. 12

χρυσόδετος διὰ δῶρον τοῦ νέου ἔτους » 16

Διὰ τὸ ἐξωτερικόν φρ. 16

Διὰ τὸ ἐσωτερικόν 1 δρ. ἐπὶ πλέον διὰ ταχυδρ.
ἐξοδα.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ὑπὸ Α. Ἀλεξιάδου διευθυντοῦ τῆς Φιλοκάλου Πανελοπτικῆς.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἤρξατο ἐνταῦθα καλλιτεχνι-
κῶς ἐκιδεδομένη Μουσικὴ Ἐφημερίς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ
μουσουργοῦ κ. Ν. Λαμπιλέτ, ἧς κύριος σκοπὸς ἔσται ἡ
δημοσιεύσις τῶν ἐκλεκτοτέρων καὶ νεωτέρων μουσικῶν συν-
θέσεων ξένων τε καὶ Ἑλλήνων μουσουργῶν ἐπὶ κλειδοκυμ-
θάλου καὶ παντὸς ἄλλου μουσικοῦ ὄργανου, ὡς καὶ ἡ ἀνα-
γραφή τῆς καλλιτεχνικῆς κινήσεως ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐξωτε-
ρικῶ μετ' ἐμβριθῶν κρίσεων ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε ἀναφαινομένων
ἔργων καὶ τῶν διαφόρων καλλιτεχνῶν.

Ἐν γένει τὸ ἔργον εἶναι σπουδαιότατον καὶ συνιστῶμεν
αὐτὸ τοῖς ἡμετέροις φιλομούσοις συνδρομηταῖς.

Συνδρομὴ τρίμηνος

Διὰ τὸ ἐσωτ. δρ. 3.

Διὰ τὸ ἐξωτ. φρ. 3.

ΑΝΑΣΤ. ΚΟΝΤΟΓΟΝΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Χρωμολιθογραφείον, Χρωμοτυπογραφείον,
Τυπογραφείον, Κυτοποιεῖον
καὶ Φακελλοποιεῖον.

Ἐκτυποῦνται βιβλία καὶ Περιοδικὰ συγγράμμα-
τα, Ἀγγελίαι, Προσκλητήρια γάμου, Ἐπισκεπτή-
ρια, Ἐτικέται, κτλ. ἐκτελοῦνται δὲ παντὸς εἶδους
χρωματυπογραφικῆς καὶ λιθογραφικῆς ἐργασίας εἰς
τὴν ἐντέλειαν. Ἀποθήκη Ταχυδρομικοῦ χάρτου,
Φακέλλων, Καταστίχων, Ἐξηγήσεων κτλ. Κατα-
σκευάζονται ὁμοίως παντὸς εἶδους, σχήματος καὶ
μεγέθους κυτία, δυνάμενά κατ' εὐφῶν μέθοδον τοῦ
καταστηματαρχοῦ ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς μακρυ-
νὰς ἀποστάσεις, ἐν κιβωτίοις ἐν μικρῷ χώρῳ.

Ἡ «Φύσις» χάριν τῶν ἑαυτῆς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
καὶ τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητῶν ἀναλαμβάνει τὴν
ἐκτέλεσιν πάσης σχετικῆς παραγγελίας.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.